

อสรพิษ

พระอาจารย์สงบ มนสฺสนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : เรื่อง “นิสัยคนเปลี่ยนเพราะสองสิ่งนี้”

กราบนมัสการหลวงพ่อ จริงหรือไม่ครับที่มนุษย์คนเราถึงแม้จะเป็นคนดี หากถูกอำนาจของเงินและบารมี (อำนาจ) สองสิ่งนี้ครอบงำ จะทำให้นิสัยเปลี่ยนไปจากคนดีกลายเป็นคนไม่ดีไปเลย

ตอบ : นี่คำถามเนาะ คำถามว่า เงินและอำนาจเปลี่ยนนิสัยคน

คน คนดีๆ ก็แล้วแต่ ถ้ามีเงินมีทองขึ้นมาเป็นตัวกลางมันจะมีปัญหาทันทีเลย อันนี้ว่าเพราะคนดีๆ แต่ถ้ามันมีเงินเข้ามาเกี่ยวข้อง มีเงินและอำนาจเข้ามา เปลี่ยนจากคนดีเป็นคนไม่ดี

อันนี้มันเป็นมุมมองหรือว่าเป็นข้อเท็จจริงในโลกนะ ในโลกนี้เป็นข้อเท็จจริงเลยแหละ สิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงๆ สิ่งที่เกี่ยวข้องเงินและอำนาจ คนเราเวลาฝึกหัดขึ้นมาแล้วแต่มารยาท เวลาฝึกหัดได้มารยาทมาด้วยความมีมารยาทของเรา แล้วจิตใจของคนที่ไม่คับแคบจนเกินไปมันไม่เบียดเบียนใคร แต่จิตใจคนที่คับแคบจะเอาสิ่งนี้ๆ

แล้วเรื่องเงินเรื่องทอง เขาบอก เปลี่ยนจากคนดีเป็นคนไม่ดีไปเลย

มันเป็นอสรพิษ เงินเป็นอสรพิษๆ นะ แต่โดยปัจจัยเครื่องอาศัยโดยทางโลกนี้ เรื่องเงินค่าของเงินมันมีความจำเป็น มันเป็นสมมุติอันหนึ่งที่เอาไว้แลกเปลี่ยนสินค้ากัน มันเป็นสมมุติอันหนึ่งที่ให้ซื้อขายแลกเปลี่ยน มันมีความจำเป็นส่วนหนึ่ง แล้วเป็นคนทีริเริ่มคนที่คิดค้นขึ้นมา เขาเป็นคนที่ปัญญานะ การคิดค้นขึ้นมาจะให้สังคมไม่ต้องเอาสินค้ามาแลกเปลี่ยนกัน ใช้เงินใช้ทองเป็นของแลกเปลี่ยน

พอใช้เงินใช้ทองเป็นของแลกเปลี่ยน เงินทองมันก็เป็นของมีค่าขึ้นมา เวลาเป็นของมีค่าขึ้นมามันก็ต้องมีอำนาจรัฐที่เข้มแข็งด้วย ถ้ามีอำนาจรัฐที่เข้มแข็ง เงินทองนั้นมันก็คงที่ แต่ถ้ามันยกเลิกใช้หรือแวนแคว้นรัฐนั้นล่มสลายไป ไม่มีค่าหรอก

ดูสิ ว่าเงิน เวลาครูปาอาจารย์ของเรา “ไอ้หลังลาย ไอ้หลังลาย” มันกระดาศเปื้อนหมึก

มันกระดาศเปื้อนหมึกแต่มันมีค่าจริงๆ ในตัวมันนะ มันมีค่าจริงๆ ในตัวมัน มันก็อยู่ที่นิสัยคน ถ้านิสัยคนๆ คนเราถ้ามันต่างจากสัตว์เพราะมันมีศีลมีธรรม ถ้ามันมีศีลมีธรรมขึ้นมา มันต่างจากสัตว์ๆ ถ้าจิตใจเขาดีงามขึ้นมา ทำไมเสียสละได้ละ ทำไมพวกเราทำบุญกุศลทำไมทำได้ละ เงินทองเราเสียสละได้ทั้งสิ้น

แล้วอย่างที่ว่า ดูสิ เวลาพ่อแม่ให้ลูกนั้นนะ พ่อแม่ให้ลูกนั้นคือการเสียสละทั้งสิ้นๆ แล้วพ่อแม่ให้ลูก พ่อแม่ส่งเสียการศึกษามาหมดไปเท่าไร หมดเท่าไรก็ได้ ลูกเราหมดเท่าไรก็ได้ถ้ามันพอใจที่มันจะให้ มันให้ได้ทั้งนั้นนะเพราะมันพอใจ แล้วลูกของเรา เราให้แล้วเรายังภูมิใจอีกต่างหาก ถ้าลูกเรียนหนังสือจบประสบความสำเร็จ ภูมิใจมาก

นี่ไง ทำไมไม่เปลี่ยนนิสัยคนละ

นิสัยของคนมันเป็นเรื่องกิเลสใจ กิเลสต้นหาความทะยานอยากในใจของคนใจ ถ้ากิเลสต้นหาความทะยานอยากในใจของคน ถ้าเป็นรัฐบาลมันบริหารเงินใจ มันใช้จ่ายมันสุรุ่ยสุร่ายทั้งนั้นนะ ใช้จ่ายมันมีเลศมีนัยทั้งสิ้น

แต่ถ้าวันไหนเป็นพรรคฝ่ายค้านนะ เออ! เก่งทุกคนเลยนะ มันใช้เงินผิดประเภท ถ้าเป็นฝ่ายค้านนะ แหม! ละเอียดลออรอบคอบเลยนะ แต่พอมันเป็นรัฐบาลนะ มันบอกว่า ก็ใช้กฎหมายเดิมของเอ็งใจ ก็เอ็งร่างไว้เอง

เวลาพอเข้าไปมีอำนาจ เข้าไปเป็นผู้ใช้เงินมันไปอีกอารมณ์หนึ่ง แต่ถ้ามันเป็นฝ่ายค้านมันเห็นเลยว่าความขาดตกบกพร่อง เห็นหมดนะ

นี่เงิน เงินเป็นอสรพิษ อสรพิษ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาไปบิณฑบาต ใจเราปล้นเงินมาแล้วเขามาทิ้งไว้ที่คันนา เพราะมันจวนตัวเขาทิ้งของเขาไว้ แล้วใจก็หนีไป

แล้วเวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าออกบิณฑบาต พระอานนท์เป็นพระภิกษุที่ตามมา “อานนท์ นี้อสรพิษๆ” ก็พูดกับพระอานนท์ พระอานนท์ก็เห็นแล้วก็ใช่

แต่ชาวนาที่อยู่แถวนั้นได้ยินเข้า “อสรพิษๆ” จะมาปกป้ององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง จะมาตีอสรพิษไหม มาถึง อ้อ! อสรพิษมันเป็นตุ่มเงินไง ก็เก็บเอาไปวางไว้ข้างคันนานั้น แล้วก็ไถนาต่อไป

เจ้าหน้าที่เขาตามมาจับ เขาตามโจรมา เขาเจอของกลาง ตุ่มเงินไง ของกลางอยู่กับเขา เขาเป็นคนซื่อ แล้วเขาก็บอกว่า “อสรพิษๆ”

เพราะของกลางมันดำตาใจ “อสรพิษๆ” เพราะเขาไม่ได้ทำ เพราะโจรมันปล้นมาแล้วมันจวนตัวมันก็ทิ้งไว้แล้วมันก็หนีของมันไป องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผ่านมา “นี้อสรพิษ”

ชาวนาได้ยินอสรพิษก็จะมาช่วย มาปกป้ององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มาเจอตุ่มเงินแล้วก็เก็บวางไว้ตรงนั้น เห็นไหม คนซื่อ ไม่ตื่นเต้นไปกับมัน ก็กลับไปทำนาเหมือนเดิม

เจ้าหน้าที่เขาตามมาเขาเจอเงิน มาเจอของกลางก็จับชาวนานั้นไป พอไต่สวนขึ้นมาจะประหารไหม ใ้มันพูดอยู่คำเดียว “อสรพิษๆ”

จนกระทั่งถามว่าเอ็งบ่นเพราะอะไร

เพราะนี่มันเป็นอสรพิษ

อสรพิษมันเป็นเงิน อสรพิษตรงไหน

อสรพิษเพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผ่านมาบอกนี้อสรพิษ

ก็ไม่เชื่อ ไปถามองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ก็เอาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพยาน นี่เขาเห็นของเขา มันไม่ใช่ชาวนานี้ปล้นมา หลุดจากข้อกล่าวหาได้

อสรพิษๆ มันกัดคนนะ มันกัดหัวใจของคน เพื่อนกัน เพื่อนฝูงกันยืมเงินกัน เขาไม่ให้ยืมเงินกัน เพื่อนฝูงถ้ามันรักกันจริงนะ ถ้าช่วยเหลือก็ช่วยเหลือกันไปเลย เพราะความขาดตกบกพร่องอำนาจวาสนาของคนไม่เท่าเทียมกัน เงินเล็กน้อยสำหรับคนจนมันยิ่งใหญ่แน่ แล้วเงินของเราที่

เราขัดสน กว่าเราจะหามา เราหิบบิ่มีใครมาแล้วเราจะคืนเขา เรายังหิบบิ่มีไม่ได้ มันผิดคำพูด
ไง มันผิดคำพูดเพราะอำนาจวาสนาคนมันไม่เท่ากันไง

ไอ้เงินมันก็คือเงินเท่านั้นแหละ แต่มันอยู่ที่อำนาจวาสนาของคนด้วย มันอยู่ที่นิสัยใจคอ
ของคนด้วย แล้วนิสัยใจคอของคน สิ่งที่มีอำนาจวาสนาเขาก็มองเป็นของนอกกาย แต่ถ้าคน
ที่ต่ำต้อย จิตใจที่อ่อนแอ มันมองเป็นสิ่งที่มีความยิ่งกว่าชีวิต นี่ไง เวลาแย่งชิงปล้นกันเพราะเหตุนี้

แล้วเวลาเขาบัญญัติว่าให้มันมีค่าเป็นเงินตราขึ้นมา รักษาความปลอดภัย ไอ้เรื่องคลัง
หลวงของแต่ละชาติ แหม! ๓ ชั้น ๔ ชั้น หอองนิรภัยต่างๆ ประตู ๔ ชั้น ๕ ชั้น ก็มันมีของมีค่าไง

แต่ของมีค่า ถ้าจิตใจของคนที่มีค่ากว่า เวลาอยู่กับหลวงตา คำนี้เราฟังมาจากหลวงตา
แล้วจำแม่นเลย

หัวดำๆ เขายังเสียสละได้ หัวดำๆ นะ ฆราวาสญาติโยมเขาจิตใจยังสูงส่งเสียสละสิ่งนี้ได้
หัวโล้นๆ ไปติดมันได้อย่างไร เราเสียสละผมบนหัวแล้ว แล้วสิ่งที่เขาเสียสละ ไอ้หัวดำๆ คือคนที่
เขายังเสียสละความเป็นฆราวาสเขาไม่ได้ จิตใจเขายังสูงส่งนะ เขาเสียสละก็เพื่อทำทานของ
เขา ผู้ที่รับมาแล้วมาเห็นเข้ามือไม้สั่นเขียว

นี่ไง หัวดำๆ เขายังเสียสละได้ ไอ้หัวโล้นๆ ทำไมมันไปแย่งชิงกัน

นี่ไง ที่ว่าเปลี่ยนแปลงจากคนดีๆ ให้เป็นคนไม่ดีไปได้ไง เปลี่ยนแปลงจากคนดีๆ ให้เป็น
คนไม่ดีได้ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
เป็นถึงกษัตริย์นะ มีอำนาจทุกอย่างพร้อมหมด มีทั้งอำนาจเงิน มีทั้งอำนาจการปกครอง มี
พร้อมเลย เสียสละ เสียสละเพราะอะไร เพราะได้สร้างอำนาจวาสนามากมายมหาศาลไง
เวลาตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามันยิ่งแทงทะลุกิเลส แทงทะลุสามโลกธาตุ มัน
ยิ่งเห็นข้อเท็จจริงไง

เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงไว้ไง อำนาจเปรียบเหมือนแท่ง
เหล็กแดงๆ ที่เผาไฟแดงๆ แล้วผู้ที่แย่งชิงเข้าไปกอดเหล็กแดงๆ นั้นนะ เพราะอำนาจ ใครมี
อำนาจมันจะยังยืนได้มากน้อยแค่ไหน

ถ้าเป็นคนดี ถ้าเป็นคนดีคนมีอำนาจวาสนาบารมี เขาไม่ใช่เพื่อตนเองนะ เพื่อมนุษย์ทั้งหลาย โอ้ย! เขาอยู่ยั้งยืน แต่ถ้ามันมีการขาดตกบกพร่อง เดียวก็ถอดไฟแดงๆ อันนั้นนะ ไม่มีแผ่นดินจะอยู่ ต้องหนีออกไปเลยละ นี่บารมีไง

อำนาจกับเงินทองทำไมเปลี่ยนนิสัยของคน

มันเป็นนิสัยของคนที่ได้บำเพ็ญมา จริตนิสัยมันเป็นมาอย่างใด ถ้าจริตนิสัยของคนที่มีมันได้สร้างสมคุณงามความดีมา คุณงามความดี เห็นไหม คนดีมีแต่น้อย เขาโคกับชนโค เขาโคกับชนโคมันก็แย่งชิงทั้งนั้นนะ มันแย่งชิงกันเพื่ออะไร มันแย่งชิงกันทำไม มันแย่งชิงกันมาเพราะต่างคนต่างกระเสือกกระสนกันมาไง ต่างคนต่างขาดแคลนมาจากภายใน จากหัวใจก็ขาดแคลน จากสิ่งที่แสวงหาจากภายนอกก็ขาดแคลน

ความขาดแคลนอันนั้นนะ แต่ด้วยมารยาทสังคม ด้วยระบบสังคม ทุกคนต้องเป็นคนดีๆ มันถึงมีหน้าฉากหลังฉากไง ถ้าคนซื่อตรงๆ ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศีลธรรมๆ ให้ข้อสัตย์ ให้มีความซื่อตรง ขาดตกบกพร่อง ขอกัน ขอความช่วยเหลือกัน มันยังดีกว่าที่จะไปทำลายน้ำใจต่อกัน นี่ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านะ

แต่โลกนี้พร่องอยู่เป็นนิจ มันพร่องอยู่เป็นนิจด้วยคนที่ไม่กล้าพูดความจริงต่างๆ มันถึงมีปัญหาไง ไฉนมันเรื่องธรรมดา เรื่องธรรมดาที่ว่า สองสิ่งนี้เปลี่ยนนิสัยคน

มันเพียงแต่ไม่ใช่เปลี่ยนนิสัยคน มันดึงนิสัยเดิมออกมาให้เห็นต่างหาก มันดึงความรู้สึกลึกคิดจากภายในออกมาให้ได้เห็นไง ภูหน้าไม่รู้ใจ แล้วใจเขาเป็นอย่างไร

ถ้าจิตใจของคนที่ยิ่งใหญ่นะ มีมาก เราเห็นมาเยอะ จิตใจคนที่ยิ่งใหญ่เขาทำบุญกุศลด้วยความไม่แสดงตน เขาพยายามจะไม่แสดงตนของเขา เขาจะให้สิ่งนี้เพื่อประโยชน์สังคมต่างๆ แต่เขาไม่แสดงตัว ให้คนอื่นทำแทน นี่จิตใจของคน ปิดทองหลังพระ ปิดทองกันพระ ถ้าจิตใจมันยิ่งใหญ่อย่างนั้นเขาได้สร้างของเขา มาพอแรงแล้ว ใจเรื่องอย่างนี้เขามองเป็นเรื่องตลกแล้วไม่ต้องการแสดงตัวด้วย มี ไม่ใช่ไม่มี มี

แต่สังคมคนส่วนใหญ่แล้วเป็นอย่างนี้ แล้วเป็นอย่างนี้ แล้วสิ่งที่ว่าถ้าใครไปประสบในเหตุการณ์ต่างๆ แล้วมันสะเทือนใจก็สะเทือนใจ เป็นเรื่องธรรมดา แล้วมันก็ฝึกฝนคนให้รู้จักนึกคิด

คนมีเงินมีทองเขาเก็บซ่อนไว้ไม่ให้ใครเห็น เวลาใช้จ่ายก็ใช้จ่ายด้วยความจำเป็นเท่านั้น ไม่ใช่เอาออกมาใช้ มีนะ เราเห็นนะ ในฮ่องกง ลูกเศรษฐีโลกเลย เวลาเขาถือกระเป๋าเขาถือกระเป๋าผ้า

ไอ้ขี้ทุดกูจู้จี้ นะ แหม! มันต้องแบรนดเนมนะ ไอ้โฮ! มันตะเกียกตะกายนะ แต่คนที่เขามีฐานะเขาถือกระเป๋าผ้า แล้วเขาไม่รู้สึกรู้ว่าเขาขาดตกบกพร่องตรงไหน ไอ้พวกเราพยายามขวนขวายกัน นี่ไง เงิน สิ่งเซ็ดหน้าชูตา แต่ถ้าคนเขามีอยู่จริงแล้วเขาทำของเขาด้วยบุญกุศลของเขา

ไอนี้เวลาอ้าง “มันขาดความมั่นใจ”

มั่นใจอะไร กระเป๋านั้นมันยังมีค่ากว่าชีวิตเอ็งหรือ มันมั่นใจตรงไหน

“ขาดความมั่นใจ ได้แล้วมีความมั่นใจ”

อยากเห่อ อยากจะอวดก็พูดไปตรงๆ

บอก ไม่มั่นใจ

มั่นใจอะไร ก็บอกว่ามันมีความจำเป็นไง มันมีความจำเป็น มันต้องแสวงหา ถ้าจิตใจของคนพอเพียง มันพอในใจแล้ว เขาไม่มีอะไรจำเป็นทั้งนั้นนะ จำเป็นก็แค่ใส่ของวัสดุเพื่อติดตัวนิดหน่อย แค่นั้นเอง

นี่เป็นความมั่นใจเอามาโชว์กัน แล้วมันก็เป็นเรื่องของโลก นี่พูดถึงเรื่องเงินเรื่องทอง จบ

ถาม : เรื่อง “สมาธิกับสมองตาย”

รบกวนหลวงพ่อบอกถึงสมาธิกับสมองตายหน่อยค่ะ

ตอบ : เรื่องสมาธิกับสมองตาย นี่มันเป็นความเข้าใจผิด พูดถึงว่าให้พูดถึง ๆ พูดถึงเรื่องอะไร พูดถึงกรณีไหน

กรณีเวลาคนเจ็บไข้ได้ป่วย เมื่อก่อนนะ มีคนคิดแล้วก็มีคนเห็นประโยชน์มาก พวกพยาบาล พยาบาลที่เวลาเขาดูแลคนป่วยอาการหนัก เขาอยากจะให้คนป่วยไปสุขไปสบาย เขาพยายามทั้งสิ้น เขาเคยมาปรึกษามาคู่กับเรา เราก็เห็นด้วยนะ

แต่เราบอกว่า มันเป็นเรื่องของสัตว์โลก กรรมของสัตว์ ๆ คนที่เจ็บไข้ได้ป่วยที่รุนแรง แล้วเวลาไปพูดถึงใด ถ้ามันกรรมนิมิตนะ เขาว่าเขาเห็นไม่ได้ มันเป็นเรื่องกรรมของเขา

แต่ถ้าเป็นคนที่เป็นแบบว่าจิตใจยังฝักใฝ่อยู่ แต่เวลาเจ็บไข้ได้ป่วยแล้วเขาลืมตัวไป เออ! ถ้าเราไปพูดถึงธรรมะ พูดถึงธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เขาได้ระลึก เออ! มันมีความเป็นไปได้ แล้วเวลาจนถึงที่สุด มีคนพูดมาก ใ้เป็นฝักนี้ตายหรือยัง

คำว่า “สมาธิกับสมองตาย” ในกรณีใดละ กรณีเป็นฝักหรือเปล่า ในกรณีว่าสิ่งที่เขาโต้แย้งกัน เขาโต้แย้งว่าคนที่ เป็นฝักนี้ตายหรือยัง ถือว่าตายหรือว่ายังมีชีวิตอยู่

คนเป็นฝักมันยังไม่ตายหรอก แต่ทางการแพทย์ไง ถ้าสมองตาย สมองตายถือว่าคนนี้เป็นคนตายแล้ว ถ้าสมองตายไป ถ้าสมองตายเขาถือว่ามันสิ้นสุดการรักษา ก็ถือว่าตรงนี้วิกฤติแล้วจบ แต่ความจริงมันตายหรือยังละ

ยังครับ ถ้าจิตออกจากร่างถึงจะตาย ตายต้องออกจากร่าง ถ้าจิตนี้เคลื่อนออกจากร่างไปถึงสิ้นสุดของการเสียชีวิต แต่ถ้ามันยังอยู่ในร่าง เพราะอะไร

เพราะเวลาคนหกล้ม เวลาเส้นเลือดในสมองแตก เขาทำอะไรไม่ได้อยู่แล้ว แต่เขารู้สึกได้นะ เพียงแต่พอระบบสมองที่เส้นเลือดในสมองแตกแล้วมันไปกดตันจนสมองทำงานไม่ได้ประสาทสัมผัส นี่ไง อายตนะ สิ่งทีประสาทสัมผัสที่มันสั่งการกระทำของร่างกายมันใช้ไม่ได้แล้วตายหรือยัง ยัง

ฉะนั้น ถ้าสมาธิกับสมองตาย ให้อธิบาย

สมาธิก็เป็นสมาธิไง สมาธิโดยคนปกติโดยปกติเป็นปุถุชนมีสมาธิไหม มี มีสมาธิได้
อย่างไร

ทางจิตแพทย์ สมาธิสั้น สมาธิยาว คนที่สมาธิสั้น สมาธิสั้นควบคุมตัวเองได้น้อย ถ้าคน
ปกติ สมาธิที่เป็นปุถุชน สมาธิมีไหม มี ถ้าไม่มีเป็นคนบ้า คำว่า “สมาธิ” สมาธิมีอยู่ในทุกๆ คน
แต่มีมากหรือน้อย ถ้ามีมากมีน้อย นี่สมาธิของปุถุชน

เวลาปุถุชน เวลาเราศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศีล สมาธิ
ปัญญา ศีล สมาธิ ปัญญา คนสมาธิสั้นสมาธิยาวเขาก็ถือศีลของเขา ถ้าเขาถือศีลของเขา ถ้า
ถือศีล ศีล มันมีศีล มีความปกติของใจ เพราะศีลมันมีรั้วรอบขอบชิด รั้วรอบขอบชิดไม่ให้เราทำ
มโนกรรม คิดแล้วก็กระทำไป ทำสิ่งต่างๆ สร้างเวรสร้างกรรมให้กับใจของเราเองไป ไปกว้านเอา
ฟืนเอาไฟมาเผาตัวเอง เห็นไหม

ถ้าเรามีศีล มีรั้วรอบขอบชิด เราจะไม่ทำผิดศีลๆ แล้วเวลาทำคุณงามความดี ธรรมๆ ศีล
แล้วมีศีลแล้วพอเป็นความปกติของใจแล้วเราจะหัดพุทโธ หายใจเข้านึกพุท หายใจออกนึกโธ มี
คำบริกรรมของเรา อานาปานสติของเรา แล้วปัญญาอบรมสมาธิของเรา

สมาธิ สมาธิมันต้องมีสติความสมบูรณ์ถึงเป็นสมาธิไง ถ้าสมาธิเป็นสมาธิไง แล้วสมอง
ตาย สมองตายก็เหมือนอุบัติเหตุ สมองคือธาตุ ๔ ธาตุ ๔ และขันธ์ ๕

ธาตุ ๔ มันเป็นธาตุ เป็นสสาร มันเป็นธาตุ ๔ วัตถุธาตุ เนื้อ ดิน น้ำ ลม ไฟ มันเป็นวัตถุ
ธาตุ ธาตุ ๔ และขันธ์ ๕

ขันธ์ ๕ รูป เวทนา สัญญา สังขาร วิญญาณ ขันธ์ ๕ เป็นเรื่องเป็นนามธรรม เรื่องเป็น
นามธรรมมันเป็นเรื่องของจิตวิญญาณ เรื่องของความรู้สึก แล้วความรู้สึกเป็นขันธ์ ๕

แต่สมองมันเป็นเนื้อ มันเป็นเนื้อ มีสมอง คุณติ การเคลื่อนไหวของร่างกายมันมี
เส้นประสาท เส้นประสาท แล้วเวลาสมองตาย ศูนย์ควบคุมร่างกายนี้พิการ ศูนย์ควบคุม
ร่างกายนี้เสียหาย ธาตุ ๔ มันพิกัดพิการ แล้วสมาธิละ มันเกี่ยวอะไรกับสมาธิ มันไม่เกี่ยวกันนี่
นา

สมาธิก็เป็นสมาธิใจ สมาธิเป็นเรื่องของจิตใจใจ เป็นเรื่องของจิตวิญญาณใจ เป็นเรื่องของความรู้สึก นี่เรื่องสมาธิ

สมองตาย สมองก็เป็นธาตุ เป็นเนื้อ เนื้อที่ละเอียดอ่อน เนื้อที่เป็นระบบ เวลาควบคุมประสาทความรู้สึกสั่งให้คิดสั่งให้ทำ สั่งให้ยับยั้งอื่น ๆ มันเป็นสมอง

เขาบอกว่า เวลาทางการแพทย์ การสั่งโดยระบบไฟฟ้า ความรู้สึก ระบบไฟ ระบบพลังงาน พลังสมอง มันสร้างพลังงานความนึกคิดแล้วเอาเทคโนโลยีจับ นี่เวลาสมองทำงาน

เวลาสมองมันตาย ตายเพราะอะไร ตายเพราะมันสมองบวม ตายเพราะอุบัติเหตุ ตายเพราะอะไร สมองคือสมองใจ สมองตาย ทางแพทย์ถือว่าคนนี้นั้นจบแล้ว เพราะเป็นอวัยวะที่สำคัญ ขาดอากาศหายใจ ๕ นาที ถ้าฟื้นมาก็เป็นผัก ถ้ามากกว่านั้นจบ สมองตายแล้วก็คือตาย

สมองตาย สมองตายส่วนสมองตาย เวลาบอกว่ากายกับใจใจ สมาธิ สมาธิมันเป็นเรื่องของความรู้สึกล้วนๆ เรื่องของหัวใจล้วนๆ ถ้าเรื่องของสมาธิ สมาธิก็เป็นสมาธิ

เขาบอกว่าให้อธิบายคำว่า “สมาธิกับสมองตาย”

ให้อธิบายสมาธิกับสมองตาย ก็มันเรื่องกายกับใจ สมองนี่เป็นเรื่องกายร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ระบบร่างกายนี้ธาตุ ๔ ธาตุ ๔ สิ่งที่ได้มาได้มาจากไข่ สเปิร์มของพ่อ เวลามันผสมแล้วโดยความเกิดของมนุษย์ เวลาเกิดเป็นมนุษย์ ถ้าไม่มีจิตปฏิสนธิ ไข่นี้เกิดไม่ได้ แม้แต่สเปิร์มมันเข้าผสมพันธุ์แล้วถ้ามันปฏิสนธินี้กำเนิด ๔ ถ้ากำเนิด ๔ กำเนิดนี้ผลของวิญญูะ แล้วกำเนิด ๔ ใครสร้างมา

ตอนนี้มีทางการแพทย์มันเจริญ การผสมเทียมต่างๆ ใช้นั้นผสมเทียม แต่มันผสมนี้มันเป็นเทคโนโลยีเป็นทางวิชาการ แต่ถ้าไม่มีจิตหยั่งลง เพราะผสมเสร็จแล้วเขาต้องกลับเข้าไปในมดลูกให้ไปพักตัวนั้น

เราจะสร้างมดลูกเทียม แล้วก็สร้างคนเทียม หุ่นยนต์ใจ เวลาทางการแพทย์นะ ทางแพทย์ ทางศีลธรรมเขาให้หยุดไว้ไม่ให้ทำเกินไป เพราะทำเกินไปแล้ว เพราะอนาคตไม่รู้ว่าจะเวลาผสมเทียมต่างๆ หรือว่าพยายามสร้างเด็กจากทางการแพทย์แล้วมันจะเกิด

อย่างเช่น เมื่อก่อนนั้นลูกเด็กเล็กแดงเขากินนมแม่ นมแม่สำคัญที่สุด เป็นการสื่อสารของมนุษย์ พอมันเจริญขึ้นมา ทางวิทยาศาสตร์มันเจริญขึ้นมา กินนมโค กินนมผงต่างๆ เขาว่าเด็ก ความเป็นเด็กมันเปลี่ยนแปลงไปมากเลย ทั้งพฤติกรรม ทั้งภูมิคุ้มกันทางโรคต่างๆ

นี่แค่ดื่มนมแม่กับดื่มนมโคพฤติกรรมมันก็แตกต่าง แล้วผสมเทียมๆ ต่อไปนะ คนมันบอก พ่อแม่อยู่หลอดแก้ว ภูจะครองโลก แล้วมึงก็ครองไม่ได้ด้วย ครองไม่ได้เพราะอายุขัยของคนมันสั้นสุดแค่นั้นไง

เขาหวังใยว่าโลกนี้ ทางศีลธรรมถึงบอกว่าผสมต่างๆ ทางการแพทย์มากเกินไป อนาคตจะไม่รู้เลยว่าคนมันจะมีพฤติกรรมอย่างไร มันจะมีเหตุการณ์อย่างไร เขาถึงได้ออกกฎหมายผสมเทียมต่อเมื่อมีลูกยาก ต่อเมื่อมันมีความจำเป็น ให้ใช้เฉพาะตามความจำเป็น ไม่ใช่ไปสร้างสังคมใหม่มนุษย์ใหม่ขึ้นมาให้มาล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์เก่า

นี่พูดถึงศีลธรรมทางโลกเขายังคิดได้แบบนี้ละ เขาคิดได้เพราะไม่รู้ว่าจะข้างหน้ามันจะเกิดอะไรขึ้นไง แล้วถ้าทำไปๆ ต่อไปแล้วมันจะเขียนกฎหมายอะไรมาบังคับ บุคคลคนนี้เป็นคนแท้หรือคนเทียม เป็นมนุษย์ที่ควรจะมีสิทธิในทรัพย์สินหรือไม่ควรมีสิทธิ กองมรดกใครจะเป็นคนรับ อู๋! มันจะมีกฎหมายไปอีกมากมายเลย นี่พูดถึงความคิดของคนที่เขาคิดถึงข้อเท็จจริงนะ เขาถึงเขียนกฎหมายบังคับไว้ไม่ให้ทำ ผิดกฎหมายๆ ถ้ามันถูกกฎหมายหมดแล้วมันทำหมดนะ มันจะทำให้โลกนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร นี่พูดถึงว่าความคิดของเขาละ

เขาถามเรื่องสมารถกับสมองตาย

เราถึงบอกว่า ความเจริญทางการแพทย์ ทางการแพทย์เจริญมากน้อยขนาดไหนมันเป็นทางการแพทย์ หลวงตาท่านบอกว่าโลกเจริญๆ แต่ถ้าธรรมะมันเจริญ ถ้าโลกเจริญต้องเจริญด้วยศีลด้วยธรรมด้วย

ถ้ามีศีลมีธรรมนี่โลกเจริญ แล้วเจริญด้วยศีลด้วยธรรม อย่าทำอะไรที่มันทุศีล ทำสิ่งใดที่เอารัดเอาเปรียบ ทำสิ่งใดที่มันทำให้คนเจ็บช้ำน้ำใจ สิ่งนั้นไม่ควรทำ สิ่งนั้นไม่ควรทำ แล้วทำแต่คุณงามความดีๆ มันจะกลับมาให้สังคมร่มเย็นเป็นสุข

กลับมาที่ข้อเท็จจริงนี้ แล้วกลับมาถึงตัวตนของเราไง เรามีความลึกลับสงสัยเรื่องอะไร เรามีความเห็นอย่างไร เราอยู่ในวิภวติอย่างไรถึงถามรบกวนว่า ให้หลวงพ่อบอกเรื่องสมาธิกับ สมอตาย

สมาธินะ ศील สมาธิ ปัญญา

ศีล สมาธิ ปัญญาทำให้คนฉลาด ฉลาดในตัวเองนะ คนฉลาดคือฉลาดในอารมณ์ของตน คนฉลาดคือฉลาดในการกระทำของตน เราทำแต่คุณงามความดี ทำแต่คุณงามความดี เหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย

การทำคุณงามความดีในพุทธประวัติ ในประวัติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สิ่งที่ทำคุณงามความดีๆ ท่านได้ผลตอบแทนในภพชาติที่ขณะทำความดีนั้นนะ โดนคนต่อต้าน โดนคนควบคุม โดนคนพิสูจน์ เยอะแยะไปหมดเลย นี่ทำความดีนะ

เราถึงบอกว่า ทำความดีแล้วทำไมเราไม่ได้ดี ทำความดีแล้วทำไมเขาไม่ยอมรับ

ใครจะยอมรับ ความดีคือความดีของเรา เราตั้งใจของเราแหละ แต่จิตใจของคนมันสูง มันต่ำ จิตใจของคนที่สูงส่งเขาก็สาธุ เขาก็เห็นดีเห็นงามด้วย จิตใจของคนปานกลางก็บอกว่า “เออ! ไม่ใช่เรื่องของเรา มันเรื่องของเขา” จิตใจคนหยาบมันก็บอกว่า “โธ้ย! นี่มันเกินหน้าเกินตา” มันร้อยแปด ทำความดี ทำความดีนี้ทำได้

นี่พูดถึงว่า ถ้าพูดถึงศีล สมาธิ ปัญญา เราจะประพฤติปฏิบัติของเรา ถ้าเราประพฤติปฏิบัติของเรา เราต้องมีอำนาจวาสนาของเราว่า เราเชื่อมั่นในพระพุทธศาสนา เราเชื่อมั่นในธรรมโอสธ เราเชื่อมั่นในธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้าเราเชื่อมั่นแล้วเราพยายามชวนชวาย เราพยายามจะประพฤติปฏิบัติของเรา ถ้าเราจะประพฤติปฏิบัติของเรา เราก็ฝึกหัดใจของเราเนี่ย ฝึกหัดใจของเราๆ

ในสมัยพุทธกาล ทุกตะเขี่ยวใจเป็นพระอรหันต์ เวลาคนที่ค่อมที่เตี้ยที่เป็นพระอรหันต์ มันมีเด็ก หลวงตาพูดบ่อยเลยว่า พระอรหันต์องค์หนึ่งเหมือนเด็กๆ เตี้ยๆ เล็กๆ แล้วพระก็คิดเหมือนสามเณรน้อย ท่านบอกว่า เวลามาประชุมสงฆ์ พระก็ไปลูบหัวเล่น คิดว่าเหมือนคนอยู่ใกล้เคียงก็หยอกเล่นนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงให้เห็นว่า นั่นนะพระอรหันต์นะ ไปดูบหวนั้นนะ มันเป็นบาปเป็นกรรม

เวลาจะเป็นพระอรหันต์ เรื่องของร่างกาย เรื่องของเวรของกรรมมันอีกเรื่องหนึ่ง แล้วเวลาเรื่องอริยสัจ ทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรค นี่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง นี่เป็นข้อเท็จจริงในหัวใจที่คนที่จะประพฤติปฏิบัติ เวลาบุคคลจะประพฤติปฏิบัติมันจะได้ข้อเท็จจริง มันจะเกิดมรรคเกิดผลในใจ อันนั้น

ถ้ามันเกิดจากมรรคจากผลในใจอันนั้น ใจที่โลกเขาเดียวกันอยู่เนี่ย ใจที่เราบอกใญ่ณผิด ใญ่ณผิด จบ ถ้าผิดเป็นพระอรหันต์ไม่ได้ไง ถ้าผิดมันก็ล้มลุกคลุกคลานอยู่เนี่ย ยังสมบุกสมบันอยู่ อย่างนั้นเพราะมันยังล้มลุกคลุกคลานอยู่

แต่ถ้ามันถูกต้อง ถูกต้องแล้วไม่ถูกต้องธรรมดาด้วยนะ ถูกต้องเป็นสัมมาทิฐิ เป็นสัมมาทิฐิแล้วมันเกิดสัมมาทิฐิความถูกต้องดีงาม มัชฌิมาปฏิปทา ความสมดุลงพดี พอมันสิ้นสุดมันเป็นมรรค ๔ ผล ๔ ขำระล้างกิเลสจบแล้วถึงเป็นพระอรหันต์ ถ้าพอเป็นพระอรหันต์แล้ว

ใจความผิดพลาด คนที่ประพฤติปฏิบัติผิดพลาด ใจความที่ล้มลุกคลุกคลานมันมากมายมหาศาล ถ้ายังเดียวกันก็อยู่ตรงนั้นนะ ถ้าตรงนั้นนะเดียวกัน เพราะถูกก็ยังผิดอยู่ ญาคิดว่ามันถูก ใจคนนั้นก็คิดว่าของญาคิดดีกว่าของเ็ง ของเ็งดีกว่าของญ ถ้ายังเดียวกันอยู่ นั่นละใจพวกล้มลุกคลุกคลาน กำลังแสวงหา มันเลยเดียวกัน เถียงเอาปากถากถางกัน

แต่พอเป็นพระอรหันต์ปั๊บ เจียบ จบแล้ว ไม่มีเถียง ไม่มีโต้ ไม่มีแย้งอะไรทั้งสิ้น แต่เป็นภาระหน้าที่ของครูบาอาจารย์ที่ท่านเป็นอาจารย์ หลวงตาท่านบอกว่า หัวรถจักร

อย่างเช่นเวลาหลวงปู่มัน หลวงปู่มันท่านรับผิดชอบหมด ท่านคุ้มครองดูแลลูกศิษย์ลูกหา มีหน้าที่ปฏิบัติไป หน้าที่วิกฤติอะไรต่างๆ เป็นหน้าที่ เพราะท่านต้องมีสติปัญญาคำนวณดูแล้วว่าอะไรควรและไม่ควร

ให้เราเป็นลูกศิษย์ลูกหาเราก็พยายามประพฤติปฏิบัติ พยายามสร้างหัวใจเราขึ้นมาให้มันเป็นจริงขึ้นมาให้ได้ หัวรถจักรเป็นสิ่งที่ปะทะกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับขบวนของสำนักนั้น หัวหน้ารับผิดชอบหมด

หน้าที่ของเรา ปฏิบัติๆ เอาให้จริงให้จัง ให้จริงให้จัง ขอให้มันจริงขึ้นมาเถอะ แล้วไม่มีการขัดไม่มีการแย้ง เพราะมีเมตตาธรรมไง เมตตาธรรม พี่ก็อยากจะให้น้องได้ดี พ่อแม่ก็อยากจะให้ลูกเจริญอกงาม ทุกคนก็คุ้มครองดูแล นี่ถ้าเป็นข้อเท็จจริง ศีล สมาธิ ปัญญา

แล้วถ้ามันเป็นจริงขึ้นมา ไม่มี ไม่มีหรอกที่จะมาเสียบบหลังกัน ถ้าแทงข้างหน้าแทงข้างหลัง แทงหน้า แทงหลัง แทงล่าง แทงบน ไม่มี พระอรหันต์ไม่มี มีแต่สังเวช

เวลาครูบาอาจารย์ของเรานะ เห็นที่ไหนเขาทำผิดพลาด ท่านสังเวช สลดสังเวช แล้วมันสังเวช สังเวชว่ามันเป็นไปตามกรรมไง

สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม วัวของใครก็เข้าคอกนั้นนะ เขามีศรัทธามีความเชื่อมีความนับถือกันนะ เขาศรัทธาเขาเชื่อถือกัน เขาไปด้วยกัน แล้วครูบาอาจารย์ พระอรหันต์มองก็ทะลุแล้ว มันผิดก็คือผิด มันเป็นไปไม่ได้หรอก

ผิด แต่ในเมื่อกรรมของสัตว์ สัตว์เขาเชื่อถือกันอย่างนั้น มองด้วยความสังเวช เพราะไม่มีใครมีอำนาจเหนือกรรมไง ใครมีอำนาจเหนือกรรมว่าจะไปเปลี่ยนแปลงเลย

มันเปลี่ยนแปลงไม่ได้ พันธุกรรมของจิตๆ เว้นไว้แต่ตัวเขาเองจะเปลี่ยนแปลง ตัวเขาเองเปลี่ยนแปลง พอเขาเห็นผิด ถ้าเขามีสติปัญญาจะลึกได้ เขาก็จะ เอ้อะ! พอ เอ้อะ! สำนึกได้นี้มันมาใคร่ครวญ ถ้ายังสำนึกไม่ได้ มันไปหมดนะ ถ้ามันไปหมดนะ

กาลามสูตรไง อย่าเชื่อเพราะอาจารย์ของเรา อย่าเชื่อว่าเหตุผลมันน่าจะใช้ อย่าเชื่อว่าเป็นคนเยอะๆ อย่าเชื่อว่ามันมีกระแสสังคมชักนำไป อย่าเชื่อ ต้องพิสูจน์

แล้วถ้าพิสูจน์ๆ วงกรรมฐานเรา ครูบาอาจารย์นี้ยอดนักพิสูจน์ หลวงตาท่านบอกว่าท่านก็พิสูจน์ทั้งนั้นนะ เพราะอะไร เพราะใครๆ ก็รักตนทั้งนั้นนะ แต่ถ้ามันรักตนโดยกิเลส มันรักตนโดยเอาความเป็นพิษใส่ตนไง

ถ้ารักตนโดยกิเลส มันเอาแต่ความพิช เอาแต่พิชภัย เอาแต่ความเสียหายใส่ตน แต่ถ้ารักตนด้วยความเป็นธรรมนะ มันต้องพิสูจน์ใจ สิ่งใดที่เป็นพิช สิ่งใดที่มันเคยชิน ถ้ามันเป็นพิช เราจะอดทน เราจะอดกลั้น เราจะไม่ทำ ให้ความเป็นพิชนั้นน้อยลงๆ ถ้ามันสำนึกได้ ถ้าเป็นกาลามสูตรมันจะพิสูจน์อย่างนั้น พิสูจน์อย่างนั้นจนเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา ถ้าเป็นจริงขึ้นมามันก็เป็นข้อเท็จจริง

แล้วข้อเท็จจริงแล้วมันก็จะไม่ไปเสียใคร แทนหน้าแทนหลังไม่มีหรอก มีแต่ว่า ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหมือนกัน วินัยทุกข้อส่งเสริมผู้ที่ศรัทธาแล้วให้ศรัทธามากขึ้น ปราบปรามให้อำนาจหน้าด้าน

ผู้ที่ทำความดี ควรส่งเสริมความดี

ผู้ที่ทำชั่ว ต้องชี้ว่ามันชั่วๆ

ในพระไตรปิฎกนะ ทุกข้อเลยละในวินัย ส่งเสริมผู้ดีให้ดีขึ้น ผู้ที่หยาบช้าต่ำทราหมอย่าให้มันมามีกำลังขึ้นมาทำลายฝ่ายดี นี้อยู่ในพระไตรปิฎกทุกข้อเลย ในวินัย

ถ้าเป็นครูบาอาจารย์ ถ้าในวัดในวาในการตัดสินใจต้องเป็นอย่างนั้น แล้วถ้าครูบาอาจารย์เป็นธรรมมันก็เป็นธรรมใจ แล้วพอเป็นธรรมขึ้นมาแล้วมันก็อยู่สุขอยู่สบาย มันไม่ต้องระแวงหน้าระแวงหลัง ไม่ต้องคอยหลบคอยหลีก ใ้หนั้นมันเป็นเรื่องโลกธรรม ๘ มันเรื่องของโลก มันมีอยู่จริงในโลกนี้ นี่พูดถึงข้อเท็จจริงนะ

จะย้อนกลับมาว่า สมานกับสมองตาย

คำว่า “สมานกับสมองตาย” มันอยู่ในมุมมองของใคร เพราะพวกหมอพวักพยาบาลเมื่อก่อนมันเคยคุยกับเราเยอะแยะ มันมีเคสหนึ่งที่เขาตั้งการพิสูจน์ด้วยเรื่องสมองทำงานอย่างใดใด แล้วมาหาเรา เขาเป็นคณะแพทย์เลยนะ เขาจะทำวิจัยเรื่องสมองทำงาน แล้วเขาก็มาหาเราว่าทำอย่างไร

เราบอก มันไม่ได้หรอก ถ้ามันไม่มีจิต ไม่มีพลังงาน สมองก็คือสมอง สมองก็คือเนื้อนี้แหละ แต่เพราะมันมีจิตวิญญาณ เรามีชีวิตอยู่ สมองมันก็เป็นปกติ แล้วถ้าพูดถึงว่าเวลาจิตนี้ออกจากร่างไป สมองมันก็ยังปกติเหมือนเดิมนั้นแหละ แต่มันทำงานได้ใหม่ละ

เขาจะทำวิจัยนะ แล้วจะตั้งเราเป็นที่ปรึกษา เยอะแยะ ทางโลกเขาอยากจะทำวิจัยอยากจะทำ พิสูจน์ เขามาคุยเรื่องนี้ จากโรงพยาบาลศิริราช

เราบอกว่า ทางธรรมมันจบแล้ว เพราะอะไร เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตรัสรู้ธรรมมันจบแล้ว มันจบแล้วตั้งแต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ แล้วเราจะมา วิเคราะห์วิจัย จะมาแบบว่าอยากมีผลงาน เราไม่เอาด้วยไง

แต่เขามาถามก็คุยให้เขาฟัง เขามาถามไฉ่ เขาบอกว่า เขาเป็นหมอทำวิจัยเรื่องสมอง สดุดท้ายแล้วมันตัน มันตันก็อยากจะบวชพระ บวชพระอยากมานั่งสมาธิ นั่งสมาธิแล้วอยากจะรู้

ตายเลยนะ ถ้าอย่างนั้นนั่งสมาธิปีหนึ่งก็ยังไม่ได้สมาธิหรอก เพราะมันอยากได้ มันยัง ทุกข์ใหญ่

นี่เขามาปรึกษา มาให้เราเป็นที่ปรึกษาเรื่องนี้เยอะ แต่นั่นเป็นเรื่องทางวิชาการที่จะต้อง พิสูจน์ให้โลกเข้าใจได้ ทีนี้โลกเข้าใจเพื่อประโยชน์กับทางการแพทย์ ประโยชน์การรักษา นั้นมัน เป็นวิชาทางการแพทย์ไฉ่

แต่เราเป็นพระ เราปฏิบัติเราก็เพื่ออยากจะหากิเลสของตัวเอง ใครชี้กิเลสของตัวเอง แล้วเราจะจับกิเลสมันมาปี้ๆ เลย จะได้ให้มันจบสิ้นกันไปไง มันเป็นหน้าที่ของเราอยู่ตรงนี้ไฉ่

ฉะนั้นถึงบอกว่า สมาธิกับสมองตาย

เราจะบอกว่า เราคิดอย่างนี้ไฉ่ อาจจะมีผู้ป่วยในการดูแลของเขาแล้วเป็นอย่างนี้ไฉ่ แล้ว เขาถึงได้ถามมาไฉ่ คนเราเนะ ถ้าไม่ได้รับผิดชอบอะไร มันก็ไม่เห็นสิ่งนั้นเป็นปัญหาหรอก คนใด ก็แล้วแต่ถ้ามันต้องไปรับผิดชอบสิ่งใด พอเป็นปัญหาขึ้นมาแล้วก็อยากรู้ไฉ่ อยากรู้จะแก้ไขไฉ่

ฉะนั้น ผู้ถามเขาถามว่า สมาธิกับสมองตายมันแตกต่างกันอย่างไร

อย่างเช่นเรารับผิดชอบการดูแลคนสมองตายอยู่ไฉ่ ก็อยากจะให้เขาทำสมาธิไฉ่ เวลาคนที่อยู่ในเหตุการณ์อย่างใดแล้วเขาก็จะหาเหตุผลไฉ่ คนที่สมองตาย คนเป็นผักทำสมาธิได้ไหม

ทำสมาธิมันต้องมีสติ มันต้องมีความรับรู้ต่างๆ ได้ แต่ถ้าเขาสมองตาย ส่วนใหญ่แล้วเราจะแนะนำให้เอาวิญญูหลวตาเปิดที่ข้างหูเขา ให้เขาได้รับรู้ ให้เขาได้ฟัง ให้เขาได้ประโยชน์ของเขา สูงสุดเราทำได้แค่นั้นเอง เพราะเราสื่อสารกับเขาไม่ได้

แต่ถ้าเขาได้รับเสียงนั้นได้ เราควรเปิดใจ เปิดวิญญูไว้ข้างหูคนป่วย คนที่เป็นญาติ แล้วถ้าสมองตายแล้วนะ มันไม่นานหรอก เดียวเขาก็จะสิ้นชีวิตเขาไป

กรรมของสัตว์ใจ สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม แต่บุคคลที่อยู่กับผู้ป่วยหรืออยู่ที่นี่ก็อยากจะค้นคว้าหาวิธีการจะช่วยเหลือผู้ป่วยของพวกเราให้ได้ไปดีที่สุดไง นี่มันเป็นกรรมของสัตว์ อยู่ที่จิตใจของคนสูงคนต่ำมันแตกต่างกัน

ถ้ามันแตกต่างกันนะ เราก็ย้อนกลับมา ย้อนกลับมาว่า เราทำคุณงามความดีของเรา เราสร้างคุณงามความดีทั้งสิ้น แล้วอุทิศส่วนกุศลให้ผู้เจ็บผู้ป่วยให้เขาไปดีที่สุด แล้วเราทำสิ่งใดเป็นประโยชน์ได้เราจะทำ

แต่สิ่งนี้เป็นกรรมของสัตว์ เป็นกรรมของบุคคลคนนั้น เป็นอุบัติเหตุ เป็นผลกระทบของผู้ที่ไปกระทบสิ่งนี้มา มันเป็นเรื่องสุดวิสัย เราไม่สามารถควบคุมได้ มันเป็นเรื่องกรรมของสัตว์ สฟุเพ สตุตา สัตว์ทั้งหลายเป็นผู้เกิด แก่ เจ็บ ตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น จงเป็นสุขๆเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย เอวัง